

ρα· ὅσα αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶδεν, ἐδοκίμασε καὶ ἔπαθεν εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ δεύτερον ἡ πείρα καὶ παρτήρησις τῶν ἄλλων.

Ἄς ἴδωμεν τώρα τί δυνάμεθα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου νὰ ἴδωμεν ἐκ τῶν μελλόντων.

Δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀνοιξιν καὶ θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶνα· δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἀνέμους, βροχάς, θυέλλας καὶ τρικυμίας, κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἀσθενείας καὶ θανάτους, ναυάγια, σεισμούς, πυρκαϊδές, ἀπωλείας περιουσιῶν, πτωχεύσεις, ἐπιδημίας, ἐπιχειρήσεις ἀτομικὰς καὶ συναιτερικὰς καὶ οὐχὶ σπανίως ἐριδας καὶ πολέμους. Θέλομεν ἰδεῖ τοὺς μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐργαζομένους, ἄλλους δὲ ἀργούς· τοὺς μὲν γεννωμένους καὶ νυμφευομένους, ἄλλους δὲ ἀποθνήσκοντας· τοὺς μὲν εὐθυμοῦντας καὶ χορεύοντας, ἄλλους δὲ κλαίοντας καὶ θρηνοῦντας· ταῦτα πάντα θέλουσι παρουσιασθῇ σαφῶς καὶ καθαρῶς ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου.

Ἵπάρχουσιν ὅμως πάμπολλα ἄλλα ἐπίσης σπουδαῖα καὶ τινα ἐξ αὐτῶν πολὺ σπουδαιότερα, τὰ δὲ ποῖα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου δὲν δυνάμεθα οὔτε κἂν νὰ διακρίνωμεν ἂν ὑπάρχωσι· ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἐξῆς· Ποῖος θὰ ἀσθενήσῃ καὶ ποῖος θὰ ἀποθάνῃ — Ποῖος θὰ χαρῇ καὶ ποῖος θὰ κλαύσῃ — Ποῖος θ' ἀπορρανευθῇ τῶν γονέων καὶ προστατῶν του, καὶ ποῖος θὰ χαρῇ αὐτούς. Ταῦτα εἶναι τινα ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἔλεγον οἱ σοφοὶ προπάτορες ἡμῶν, «*κεῖνται ἐν γούνασι Θεῶν*», δηλ. μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει, οὐδὲ εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τὰ γνωρίζωμεν, ἴσως δὲ εἶναι πολὺ καλλίτερον ὅτι δὲν τὰ γνωρίζομεν. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν, εἶναι

Πρῶτον, ὅτι ἔχομεν καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ ὅτι χρειάζομεθα δύναμιν πρὸς τοῦτο.

Δεύτερον, ὅτι περικυκλοῦμεθα ὑπὸ κινδύνων παρτοιιδῶν καὶ ὅτι ἔχομεν χρεῖαν ὑπερασπίσεως κατὰ τῶν κινδύνων τούτων.

Τρίτον, ὅτι ἔνεκα τῆς ἀγνοίας μας πολλὰκις θὰ εὐρεθῶμεν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ὅτι ἔχομεν ἔνεκα τούτου χρεῖαν οδηγίας, ὅπως πράξωμεν τὸ ὀρθόν.

Τέταρτον, ὅτι θὰ εὐρεθῶμεν, εἰς ταραχὴν καὶ θλίψιν καὶ στεροχωρίαν, καὶ ὅτι θὰ ἔχωμεν χρεῖαν παρηγορίας.

Ναι, χρειάζομεθα ἀληθῆ φίλον, ὅστις νὰ ᾔναι πάντοτε μὲ ἡμᾶς· φίλον δυνάμενον νὰ μᾶς παρέχῃ τὰ τέσσαρα ταῦτα, τὴν δύναμιν, τὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁδηγίαν, καὶ τὴν παρηγορίαν, καὶ τοιοῦτος ἄλλος δὲν ὑπάρχει ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν πλην τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τὸν ἔχωμεν φίλον, θὰ ᾔναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς πα-

ρέχῃ ὅλα ὅσα χρειάζομεθα. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ γείνῃ βραχίων εἰς τὸν λαόν του, λέγων, «*Ἐσο βραχίων (ἦτοι ὑπερασπιστής) αὐτῶν πᾶσαν πρώτην.*» (Ἡσαΐ : λγ'. 2) Λάβετε λοιπὸν τὸ χωρίον τρῦτο, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὡς θέμα σας πᾶσαν ἡμέραν· ἐπιστηρίζετε ἐπὶ τὸν βραχίονα τοῦτον καὶ θέλει σας χορηγῇ τὴν δύναμιν, τὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁδηγίαν καὶ τὴν παρηγορίαν, τῶν ὁποίων ἔχετε χρεῖαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΜΗΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΗΣ.

ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Ἀγαπητέ μοι Θεῶμα

«*Μετ' ἀφάτου χαρᾶς ἀκούω ὅτι προοδεύεις θαυμάσιως εἰς τὰς σπουδὰς σου.*» Ενθουμῶ, ὅτι τὰ ἔξοχα προτερήματα δὲν ἀποκταντα διὰ μιᾶς, ἀλλὰ δι' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς. Ὅθεν μὴ φείδου καιροῦ οὔτε κόπων, ὅπως καταστήσῃς τὸ ἔργον σου ἕσον τὸ δυνατόν τέλειον. Οὕτω δὲ πράττων οὐδένα θέλεις ἔχει ἔλεγχον συνειδήσεως. Πολλὰκις ἐθαύμασα τὸ λόγιον ἐνὸς τῶν ἀρχαίων ἐθνικῶν φιλοσόφων. Ὅταν φίλος τοῦ τις παρηγορῶν αὐτὸν τῷ ἔλεγεν, ὅτι ἦτο πολὺ ἄξιος τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν, ἂν καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπέχυσαν τὰς εὐλογίας των ἐπ' αὐτόν, ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, «*Καὶ ὅμως θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ᾔμαι ἄξιος τῆς εὐνοίας των.*» Οὕτω κάμε καὶ σύ, φιλιатέ μοι. Προσπάθει μετὰ πάσης δυνάμεως, διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀναπτύξῃς ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ πᾶσάν σου ἱκανότητα, καὶ νὰ ἐνισχύσῃς τὰς νοεράς σου δυνάμεις διὰ τῆς ἀσκήσεως. Ἐπειτα δὲ ἐν τῇ μέλλοντι θὰ ᾔσαι ἱκανώτερος νὰ δοξάζῃς τὸν Θεόν με ὅλας σου τὰς δυνάμεις καὶ τὰ προτερήματα· ὅταν δ' ὁ Σωτὴρ σὲ μετακαλέσῃ ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης, θὰ ᾔσαι ἔτοιμος νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτόν λόγον τῶν πράξεων σου μὲ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἀναμνησέσονται τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐγεννήθης καὶ σὲ ἐθεώρουν κείμενον εἰς τὸν λίκνον ἐπαναλαμβάνουσα τὴν ἀκολουθοῦν ἀπλὴν στροφὴν ἐκ τοῦ ναυαγίσματος τοῦ δόκτορος Watts »

«*Ζῆσθε τέκνον νὰ γνωρίσῃς*

«*Νὰ φοβῆσαι τὸν Θεόν,*

«*Νὰ τὸν ἀγαπᾶς ἐπίσης*

«*Κ' ἐμπιστεύσ' εἰς αὐτόν.*

«*Ἐπειτα δὲ νὰ ὑπάγῃς*

«*Ἴνα μένης μετ' Αὐτοῦ,*

«*Βίον θεῶν νὰ διάζῃς*

«*Ψάλλων τοὺς ἐπαίνους τοῦ.*»

«*Καὶ αὕτη εἶναι, τέκνον μου ἡ οὐσία, ἡ μᾶλλον τὸ πνεῦμα ἔλων μου τῶν ὑπὲρ σοῦ δεήσεων!*

«*Ἡ φιλόστοργος μήτηρ σου*

«*Σ. ΜΑΚΩΛΕΥ.*»

Ὁ Θεῶμας ἦτο τότε δωδεκαετής· ἔζησε δὲ καὶ ἔγεινε ἀνὴρ, διὰ τὸν ὁποῖον πᾶσα μήτηρ ἤθελε ἐναδρῶνεσθαι. Αὐτὸς ἦτο ὁ περίδοξος λόρδος Μακώλεϋ! Πόσον μέγα λην ἐπιρροὴν ἔχουν ἐπὶ τοῦ τέκνου τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ αἱ προσευχαὶ εὐσεβοῦς μητρός! Α. Α.

Ἐκ τοῦ «*Αὐτέρος τῆς Ἀνατολῆς.*»